

те никое зло не плаше. Добры-тѣ войны неискать платкѣ кога и господаря е заедно съ тѣхъ въ бой и крѣвопролитія. Неможеме да сме въ този свѣтъ се въ радости и веселбы; сички-тѣ свѣтлы Апостолы, Мѣченицы, Свѣтителы и много добри Христіени, дору и Самъ Божій Сынъ съ безчетъ мѣки преживѣли този свѣтъ! Ный искамы сега радости и веселбы, а и сетнѣ така. Металь дору се неприфине не бѣва сѣщо злато, или сребро. Както майка, кога отбѣе дѣте-то си или съ олибка, или съ сѣрдитена, или съ нѣщо цыцѣ-тѣ намазва тѣ го отбѣва; то тѣй и Божія-та милость, сирѣчь, Богъ иска де се неприлѣпявамы на сладости-тѣ въ този свѣтъ, зашто-то е сичко сѣнка и привременно. Богъ често допуца на челоуѣцы-тѣ намъ разны скѣрби; нѣкому зема женѣ-тѣ, а на нѣкоу мѣжа: за да се нерадва много, ни който се ожене, ни която се обулче; нѣкому зема сына, а нѣкому дѣщерѣ-тѣ. Брате! трѣба да се молиме Всеблагому Богу, за да поживѣйме мирно; и ако ны се случатъ щастія или нещастія, да благодаримъ Всевышняго на милости-тѣ и пощещенія-та Неговы къ намъ.

Една Боголюбива жена неутѣшно плачаше предъ Богородична-та Икона; зашто-то за три години не получвала никѣквѣ скѣрбъ въ дома си.—Какво-то разумни-тѣ челоуѣцы заради здравіе на тѣло-то пѣхтъ горчивы лѣкарства; тѣй и добры-тѣ Христіени сѣкѣ скѣрбъ трѣба да